

[Ole Olsen.]

synes, det var urimeligt, hvad der blev sagt. Der har bestemt ikke været tale om lovjaskeri i denne forbindelse. Der har været et usædvanlig grundigt udvalgsarbejde.

Jeg kritiserede selv lovforslaget ret kraftigt ved første behandling. Jeg syntes, det var meget bureaukratisk og kinesisk i sin opbygning, men der er sket det – og det er derfor, der ikke er stillet ændringsforslag – at ministeren ved sine løfter om, hvordan loven skal administreres, har taget brodden af den kritik, vi rejste. Vi må faktisk på grundlag af udvalgsarbejdet mene, at denne lov bliver administreret fornuftigt.

Den kritik, vi har rejst, er, så vidt jeg kan se, blevet imødekommet, i hvert tilfælde på alle væsentlige punkter, og det må være nok, for selve kvalitetsordningen tror jeg nok der har været stort flertal for i folketinget. Kritikken har kun drejet sig om, at den måde, man ville lave det på, ikke lød så forfærdelig lovende.

Det er rettet; derfor er der ingen ændringsforslag, og derfor synes jeg, den kritik, der fremkom fra fremskridtspartiet og CD, var helt forfælt.

Arne Bjerregaard (KrF):

Kristeligt folkeparti har afgivet en mindretalsudtalelse i betænkningen, og den havde måske været anderledes, hvis forslaget var blevet behandlet anderledes. Torsdag aften i sidste uge fik vi et oplæg, som jeg tror de fleste partier vendte sig imod, og allerede fredag havde man skrevet en betænkning, som så helt anderledes ud end det oplæg, vi så torsdag aften. Da jeg ikke havde nogen mulighed for at være til stede om fredagen, måtte jeg allerede torsdag aften give mit betækningsbidrag, idet man sagde, der skulle skrives betænkning om fredagen. Jeg mener, det er ganske horrible arbejdsvilkår, i hvert fald for mindre partier, som skal være 117 steder på én gang, at der i løbet af nogle få timer skal laves en betænkning, som er helt anderledes end det oplæg, som var lavet i forvejen. Hvis jeg havde set betænkningen, som den nu foreligger, torsdag aften, havde mindretalsindstillingen måske været anderledes.

På den baggrund må jeg altså her meddele, at vi på nuværende tidspunkt må sige, at vi vil forbeholde os vores stilling med hensyn til stemmeafgivningen ved tredje behandling.

Hjørtlund Christensen (DR):

Dette lovforslag indeholder en mængde bemyndigelser til ministeren, og bemyndigelseslove er ikke retsforbundets livret. Det er en lovgivning, der tilsigter en tilpasning til EF-bureaukratiet, en lovgivning, der beskytter de store avlere på bekostning af de små avlere, og en lovgivning, der kræver store investeringer, således at det er kun store selskaber, der formår at blive sælgere af kartofler. Man fristes til at spørge, hvornår erhvervene skal have specielle love om persille og om asparges og gulerødder; eller hvad mener ministeren om en sød lille lov om karse, den kunne være så hyggelig? Jeg forstår ikke, at disse forbrugerråd og kommissioner, vi har så mange af, ikke protesterer mod dette lovforslag, for det har kun ét endemål, og det er højere priser. Retsforbundet kan som følge deraf ikke deltage i en sådan lovgivning.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg kan over for hr. Karlskov Jensen bekræfte, at stalddørssalg af kartofler op til 100 tønder vil blive fritaget for afgiften, sådan som jeg også har afgivet løfte om under forhandlingerne med udvalget.

Jeg kan ligeledes over for hr. Karlskov Jensen bekræfte det, han spurgte om med hensyn til restitutioner for stivelse, for så vidt angår industrikartofler, nemlig at det, vi gennemfører her, ikke vil få nogen indflydelse på EFs stivelsesordning, altså heller ikke med hensyn til udbetaling af EF-restitutioner ved eksport af stivelse.

Hr. Ernst Schmidt kritiserede, at der ikke var stillet ændringsforslag trods mange negative udtalelser ved førstebehandlingen. Jeg kan sige også til flere andre, der har rejst kritik, at dette formentlig skyldes, at man under udvalgsbehandlingen har måttet gennemføre et arbejde for at få opklaret, hvad der egentlig var hensigten og meningen med denne lovgivning.

Hr. Ernst Schmidt sagde, at de små kartoffelavlere vil blive utilfredse. Det tror jeg ikke er rigtigt, for de fleste små kartoffelavlere vil overhovedet ikke mærke denne lovgivning. Hvis der er tale om så små kartoffelavlere, at de altså avler kartofler til stalddørssalg under de hundrede tønder, der har været talt om, vil de slet ikke mærke det, og de, der leverer til sorteringscentraler eller til andre storforhand-